

Ekocentrum PALETA

Zkrácený přepis reportáže o stavbě hliněného hřiště v oucmanické pobočce Ekocentra PALETA odvysílané v ČRo Pardubice dne 6. srpna 2012

Redaktorka Drahomíra Bačkorová, ČRo Pardubice (dále R.): "Já tady stojím ve středisku PALETA v Oucmanicích a přede mnou se tu odkrývá hřiště z hlíny."

Miroslav Míkovec: "No, my jsme se rozhodli že uděláme tady u nás takový dětský koutek a tento materiál (smích) nám přišel jako skvělejší... Pojd', Míšo, k tomu také něco říkat..."

Michaela Míkovcová: "Mně to přišlo experimentálně zajímavé."

R.: "A v čem?"

Míkovcová: "V čem? Že to v Čechách asi nikdo ještě nepostavil a hlavně je to hezkej přírodní materiál, kterej je v podstatě zadarmo a dá se práce tady s tím materiálem naučit úplně během pěti minut, prakticky každý."

R.: "Možná bychom si tedy vlastně mohli říci, co to je přesně za materiál. Já tam tedy vidím písek, hlína, asi nějaká i sláma, možná voda... Ještě tam je něco jiného?"

Míkovec: "No, to je v podstatě všechno, akorát tato směs se musí nějakým způsobem promíchat. A to je na tom asi to nejtěžší..."

R.: "A míchačku tu nevidím... (smích)"

Míkovcová: "Míchačku tady vidíte..."

Míkovec: "Támhle sedí, támhle sedí u stolu."

R.: "Aha... (smích)"

Míkovcová: "Míchačka se skládá tady z tý zelený plachty, která leží na zemi a z těch lidí, co tamhle právě obědvají, takže..."

R.: "Je to hodně fyzicky náročné?"

Míkovec: "No, tak se na ně podívejte..."

R.: "(smích) No, právě jsem překvapená, že všichni jenom sedíte..."

Míkovec: "Taky už to děláme deset dní..."

R.: "Kolik jste na to spotřebovali materiálu?"

Míkovec: "No, já bych řek' odhadem asi čtyři tuny písku, stejný množství hlíny a nějakých pár balíků slámy."

Ekocentrum PALETA

Míkovcová: "Dělá se to výborně. Se vším se může pracovat rukama nebo nohama. Vlastně se to dá vytvarovat úplně do jakýchkoliv tvarů..."

R.: "Zkuste mi to popsat, nebo jak si myslíte, že se v tom budou pak ty děti orientovat nebo co s tím budou dělat?"

Míkovcová: „Je to kombinovaný takový koutek, kde děti mají takou jako opičí dráhu... Že támhle si vylezou na ten kopeček, přeskákají po kůlech, potom tady prolezat..."

R.: "Já když jsem přišla, tak vy jste to měli přikryté těmi plachtami. Proč?"

Míkovec: "No, my jsme to měli přikryté, aby nám to příliš nevysychalo, aby na tom nebyly praskliny a potom, ten materiál se moc nesnáší s vodou, zatím... Takže..."

R.: "Říkáte zatím, takže to znamená, že až za čtrnáct dní začne velká průtrž mračen, tak to vydrží?"

Míkovec: "Ne, tak to musí být za těch čtrnáct dní ještě přikryté. Na to musíme ještě udělat nějakou takovou nějakou konečnou omítku a i tu omítku potom budem muset natřít, pravděpodobně lněným olejem, aby po tom stýkala voda."

R.: "Jakou to má vůbec trvanlivost? Protože v tuhle chvíli to opravdu vypadá, že první deštík vám to rozmočí a budete tady mít obrovitánskou hromadu bahna spolu se slámou."

Míkovcová: "Ne, ne, to určitě ne. Takhle to těleso, když zaschne, tak je to prakticky tvrdé jako beton a hned tak rychle se to nepromáčí."

R.: "Je to materiál prověřený nějakými zkušenostmi našich předků třeba?"

Míkovcová: "Když to vezmeme globálně z pohledu jako lidstvo, tak určitě jo. Z podobného materiálu se staví v Africe, Americe..."

Míkovec: "No, já bych řekl, že ti naši předkové s tím zkušenosti mají už jen v podobě nepálených cihel nebo takovejch těch kotovic, co se tady dělaly..."

R.: "Já tedy, když teď na to sáhnu, ono je to opravdu ještě hodně měkké. Jak dlouho to třeba bude vysychat?"

Míkovec: "No, já si myslím, že tak měsíc. To odhaduju..."

Míkovcová: "No, určitě."

Redaktorka: "Tak já si tady s dovolením přisednu. Vy tady obědváte, koukám, jsem vás asi vyrušila... Představíte se mi?"

Účastnice: "Jo, tak já jsem Veronika."

R.: "Veroniko, jak jste se sem dostala?"

Ekocentrum PALETA

V.: "Je to tábor od Hnutí Brontosaurus a já už s nima jezdím nějakou dobu, tak jsem si říkala, že bych se sem zas jela podívat."

R.: "Bavilo vás to, stavět to hliněné hřiště?"

V.: "Jo, to bylo super, rachňat se v té hlíně (smích)... To bylo dobré."

R.: "Bylo to fyzicky náročné? Mně se zdálo, že minimálně to míchání toho materiálu pro ženy asi nebylo úplně snadné..."

V.: "No né, my jsme chodili tak pomaličku v tom bahně, tak jsme ho rozšlapávali a není to náročný..."

R.: "Takže vás to tady baví?"

V.: "Ano... (smích)"

...